

مذاکرات هسته‌ای باید به بعد از نابودی تسلیحات اتمی اسرائیل، هند و پاکستان موکول شود| اگر سایر تحریم‌ها باقی بمانند مذاکرات با چه انگیزه‌ای قابل توجیه است؟

حسین شریعتمداری، مدیر مسئول روزنامه کیهان؛

در اظهارات این روزهای مسئولان محترم مذاکرات هسته‌ای ایران با آنچه در آغاز مذاکرات مطرح شده بود تفاوت‌هایی دیده می‌شود که امید است نشانه تغییر در اهداف از پیش اعلام شده نباشد. به گزارش اسپادانا خبر، حسین شریعتمداری، مدیر مسئول روزنامه کیهان در سرمقاله این روزنامه نوشت: پیش از این و قبل از شروع دور دوم مذاکرات وین (در دولت سیزدهم) سخن از لغو همه تحریم‌ها در میان بود که تحریم‌های برج‌های بخشی از آن است. به عنوان مثال آقای حسین امیرعبداللہیان، وزیر محترم امور خارجه کشورمان طی یادداشتی در شماره ۱۶ آذرماه (۷ دسامبر) روزنامه کامرسانت، چاپ مسکو تاکید کرده بودند که «بدون لغو تمامی تحریم‌ها راهی برای احیای برجام وجود ندارد» و یا اوایل آذرماه، آقای علی باقری مذاکره‌کننده ارشد کشورمان با انتشار مقاله‌ای در وبگاه «فایننشال تایمز» اعلام کرده بودند که: «تحریم‌ها باید به طور کامل برداشته شود».

دیروز (۲۴ آذر ماه)، جناب امیر عبداللہیان در گردهمایی سفرا و رؤسای نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران در کشورهای همسایه اظهار داشت:

«رویکرد ما رفع کامل تحریم‌های برج‌های در مقابل رفع نگرانی‌های مورد ادعای طرف‌های مقابل درخصوص برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز ایران است» و همان روز آقای دکتر باقری نیز در مصاحبه با پرس تی وی گفت:

«از نظر ما هر تحریمی که متناقض با مفاد برجام باشد باید لغو شود؛ چه این تحریم‌ها در دوران اوپاما وضع و اعمال شده باشند چه در دوران ترامپ، چه بایند. همین‌طور همه تحریم‌های مرتبط با برجام و تمامی تحریم‌هایی که تحت کارزار فشار حداکثری دولت قبلی اعمال شده‌اند چون مرتبط با برجام است می‌بایست لغو شوند».

همان‌طور که ملاحظه می‌شود، سخن از لغو «تحریم‌های برج‌های» است و نه «لغو همه تحریم‌ها» و این درحالی است که بسیاری از تحریم‌های آمریکا علیه ایران به بهانه‌های غیرهسته‌ای وضع شده است. آمریکا در دوران اوپاما 500 نهاد را به بهانه‌های مختلف تحریم کرد و در دوره ترامپ این تحریم‌ها دو برابر شد و بایند هم، تحریم‌های جدیدی بر تحریم‌های قبلی افزود و در مجموع تحریم‌های آیس‌ا، سیس‌ادا، ویزا، کاتسا و ... که عمدتاً در دوران اوپاما وضع شده‌اند از جمله آنهاست.

اگر قرار است لغو تحریم‌ها فقط شامل تحریم‌های برج‌های باشد و همان تحریم‌ها به بهانه‌های واهی و خصمانه دیگر نظیر حقوق بشر و تروریسم و صنایع موشکی و حضور در منطقه و امثال آن باقی بمانند، مذاکرات وین چه سودی دارد و با چه انگیزه‌ای صورت پذیرفته و قابل توجیه است؟ با شناختی که از دوستان تیم هسته‌ای داریم بی‌تردید در پی‌آند که راه را بر سوءاستفاده حریف ببندند، از این روی باید مراقب باشند که بعد از بستن در، دشمن از پنجره وارد نشود.

آمریکا از تحریم‌ها به عنوان یک اهرم علیه اقتصاد کشورمان بهره می‌گیرد و از آنجا که توان استفاده از همه اهرم‌های دیگر - از

جمله اهرم نظامی- را از دست داده است، به سختی می‌توان باور کرد از تحریم‌ها دست بکشد. از این روی ضمن تاکید بر لغو همه تحریم‌ها باید در پی خنثی کردن تحریم‌ها بود. همانگونه که خوشبختانه دولت سیزدهم بودجه و سایر برنامه‌های عمرانی خود را بدون دخالت دادن عامل و فاکتور تحریم‌ها بسته و دنبال می‌کند. در همین زمینه گفتنی است که اوپاما بعد از تصویب برجام در «کمیته روابط عمومی آمریکا - اسرائیل» موسوم به اپیک ضمن ابراز خشنودی از برجام گفته بود تحریم‌های ایران قابل ادامه نبود و همپیمانان ما تداوم آن را به زیان خود دانسته و حاضر به همراهی مستمر نبودند.

بهانه غرب ابراز نگرانی از تولید سلاح هسته‌ای در ایران است و حال آنکه اطمینان دارد ایران در پی تولید سلاح هسته‌ای نیست و آن را حرام می‌داند ولی چنانچه بر بهانه واهی خود اصرار دارد، مذاکرات هسته‌ای باید بعد از نابودی تسلیحات اتمی رژیم صهیونیستی، هند، پاکستان و ... موکول شود چرا که براساس معاهده NPT هیچیک از دو کشور پاکستان و هند و رژیم جعلی اسرائیل مجاز به داشتن سلاح هسته‌ای نیستند آنها شومی ادعا چنانچه و عضو NPT نمی‌باشند چرا باید ایران در عضویت ان پی تی باقی بماند و حال آنکه مطابق بند ۱۰ ان پی تی می‌تواند از این معاهده خارج شود.

برچسب ها: [حسین شریعتمداری](#) [1]

[ابراهیم رئیسی](#) [2]